

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXIII. Virginis uestium reliquiae ab obsidione ciuitatem
liberant; deinde ad coelum efferuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

ut ueritatem ipsam falsitatis testem appellare non ue
reantur, non erubescant.

MIRAC. VIRG. XXIII.

*Virginis uestium reliquiae ab obsidione ciuitatem libe
rant; deinde ad coelum efferuntur.*

Compertae fuerunt quaedam Virginis uestium reliquiae in eius sepulchro, cum tertio post obitum die fuissest in coelum assumpta. Illae maxima religione in quadam ciuitate custodiebatur. Forte à Normanorum principe ea ciuitas numeroſo exercitu obsidebatur. Quarè diuturna obsidione fatigati omnes de ditione cogitabant. Sed sacer ipsius ciuitatis Antistites super hasta reliquias iussit efferri, pro militari signo, quam ipſe suis manib. gestabat. Signiferū igitur praefulē omnes ciues sequentes, ex urbe magna ui erumpunt; hostemq. aggredientes, manus fortiter incipiunt conserere. Ea restantum terrem hostib. incusſit; ut statim eorū animi conciderint, qui prius elati erant; & ijs qui coelum minis uidebantur territare, timor sit iniectus. Quare omnes caeci, abiecti, & semianimes facti fuerunt. Id, cū uiderent obſessi, in eos crudelissimē saeuire caeperunt. ex illis iam multi ceciderant, iamq. innumerabiles fauici facti fuerant; cum repente reliquiae Virginis, cui tanta clades displicebat, quaeq. crudelium rerum spectacu lis non potest interesse, euolarunt. Illorum deinde ex oculis, quorum lux, atq. acies diuinæ uestis splendore fuerat perstricta, atra caligo, & coeca nubes fuit expulsa.

LIBER PRIMVS.

35

pulsa. Interim autem ipsi sese receperunt, atq. in fuga praesidium posuerunt; ciuitas uero fuit obsidione liberata.

MIRAC. VIRG. XXIIII.

Elisabet mulieri beatae, Dei mente illustratae, in abdito loco, nera Virginis corporis in coelum assumptio fuit nunciata.

Elisabet beatissima, ac sanctissima mulier, ob sanctitatem digna fuit, quae e, educta quasi de corpore mente, altius raperetur ad ea arcana intelligenda, quae illis, qui in corporib. degunt, minimè possunt enunciari. Inter cetera uero, quae illi à Deo, diuino afflatu impertita, ac uulgata fuerūt, illud memoratu dignum, & minimè prætereundū episcopus Turonum in mediū afferit. Viderat. n. ipsa mulier in remotissimo secessu sepulcrum mirabili splendore effulgens: in quo diuinae mulieris simulacrum erat, quod innumerabilib. Angelorum simulacris, atq. imaginib. erat circumdata. Deinde uero paullò post, maximo plausu, & triumpho erectam è tumulo coelestem illam mulierem ab Angelis ad coelum uidit efferi; cui è cœlo descendens, obuiam procedebat uir, cuius alma lux, quo quis præclarissimo lumine erat lucidior, & clarior, quiq. præstanti, ac uictrice dextra triumphalis crucis insigne gestabat. Ille laetissimè mulierem exceptit, & in coelum statim comitatus est. Quaerente autem Elisabet, de Angelo, quo cum sanè longos sermones saepè consumere consueuerat, quidnam ea, quae uiderat, portenderent; ipse eius rei caus

E 2 fam

SIBUS